

HET OPPERHOOFD SPREEKT

'Gij vraagt van mijn volk de plek waar het leeft
aan u te verkopen.

Ik begrijp het niet

wij zijn deel van de aarde en de aarde is deel
van onszelf, de bloem onze zuster, het paard onze
broeder,
de lucht onze adem, het water ons bloed

wij zijn mensen en niet meer dan dit, deze plek
doet ons komen en gaan zoals een moeder dat doet,
zij geeft
ons een lichaam en neemt het terug in haar schoot

wij verdwijnen zoals de nevel vlucht voor de zon
en de zon voor de nevel, maar onze doden blijven,
als zand,
water en wind, zij hebben hun plek lief
zoals ook de plek hen liefheeft

Gij vraagt van mijn volk de plek waar het leeft
maar Gij vraagt om iets wat mijn volk niet bezit, zoals
het leven de mens niet bezit en de mens niet het leven

ik zal met mijn volk vergaderen over onze woorden
tot U
voordat Gij komt om mijn volk te doden
en deze plek te verwoesten

ik begrijp het niet

maar onze woorden zullen blijven als de sterren.'

Rutger Kopland

Uit: Tot het ons loslaat
Uitgeverij G.A. van Oorschot, Amsterdam (1997)

“onze woorden zullen blijven als de sterren”